

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.10, No.4, 2015, pp.470-481

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

การพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1
A DEVELOPMENT OF ACADEMIC FAMILY SUPPORT SCALE FOR SEVENTH GRADE STUDENTS

นางสาวปรางทิพย์ นวลใหม่ *

Prangtip Nuanmai

รศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ **

Assoc. Prof. Siridej Sujiva, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ตัวอย่างจำนวน 800 คน จำแนกเป็นผู้ปกครองจำนวน 400 คนและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. แบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การแนะนำ ชื่นชมและจัดหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนให้แก่บุตร 2) การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับบุตรและการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครอง 3) การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้บุตรปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 4) การพูดคุยเรื่องการเรียนรู้และให้กำลังใจบุตร 5) การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตร 6) การจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ที่บ้านและสนับสนุนให้บุตรศึกษาแหล่งการเรียนรู้นอกบ้าน 7) การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และ 8) การสนับสนุนค่าใช้จ่าย อุปกรณ์การเรียนและเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนของบุตร

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดพบว่ามีความตรงตามเนื้อหา(ค่าดัชนี IOC ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00) มีค่าความเที่ยงปานกลาง ($\alpha = 0.621-0.799$) และมีความตรงเชิงโครงสร้าง($\chi^2 = 18.916$, $df = 12$, $P = 0.091$, $GFI = 0.994$, $AGFI = 0.981$, $RMSEA = 0.939$)

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: maprangnuanmai@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: sujiva.siridej@gmail.com

ISSN 1905-4491

Abstract

The objectives of this descriptive research were 1) to develop the academic family support scale for seventh grade students. 2) to investigate the quality of academic family support scale for seventh grade students. The population of this research was guardian and students of secondary school students from the Basic Education Commission. The sample was 800 guardian and students by 400 guardian and 400 seventh grade students. The research instrument used in this study was the 5 level rating scaled questionnaire and analyzed using descriptive statistics, exploratory factor analysis by SPSS using, and confirmatory factor analysis by LISREL using.

1. The academic family support scale for seventh grade students consisted of 8 factors. 1) Guidance, admiration and learning service providing for children 2) The learning activities are shared between the parents and the children. The guardian is good role model 3) Motivating and learning activities supporting 4) Learned school talking and encouragement 5) Tracking learning progress of children 6) Home learning activities providing and Various learning resources studied supporting 7) extra tutorial class taking and 8) Studied wherewithal supporting

2. The quality of academic family support scale had content validity (IOC=0.67-1.00), moderate internal consistency (α =0.621-0.799), and construct validity (χ^2 =18.916, df =12, P=0.091, GFI = 0.994, AGFI = 0.981, RMSEA = 0.939)

คำสำคัญ: การสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว

KEYWORDS: ACADEMIC FAMILY SUPPORT

บทนำ

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยประสบกับวิกฤตการณ์ทางการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยตกต่ำมาตลอดเป็นระยะเวลาหลาย 10 ปี ซึ่งมีหลักฐานให้เห็นกันตลอด เช่น คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2555 โดย สทศ. ได้วิเคราะห์ผลคะแนน ดังนี้ ป.6 ภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 45.68, สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 44.22, ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 36.99, คณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 35.77, วิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 37.46, สุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ย 54.84, ศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 52.27, การงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 53.85 รวมทั้งในระดับนานาชาติก็ยังคงคะแนนการทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์เช่นเดียวกัน ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 - 2549 ใน 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งให้เห็นว่าคุณภาพของการศึกษาไทยยังมีคุณภาพที่ยังไม่ได้มาตรฐานนั่นเอง และนอกจากข้อมูลยังบ่งบอกถึงเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและครอบครัวอีกด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเหนือจากปัจจัยด้านตัวเด็ก ครู และโรงเรียน

นอกจากนี้ยังพบว่าภาครัฐได้มีการส่งเสริมและกำหนดให้ครอบครัวมีส่วนในการช่วยเหลือสนับสนุนการศึกษามากขึ้น ดังจะเห็นได้จากกรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) นั้น ให้ความสำคัญครอบครัวไว้ว่าเป็นองค์กรหรือสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญและมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อการศึกษานักเรียน เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดี เนื่องจากครอบครัว มีฐานะเป็นครูคนแรก มีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู เพิ่มพูนทักษะในการใช้ชีวิต เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตรหลาน เด็กและ เยาวชน รวมทั้งการปลูกฝังให้บุตรหลานมีการใฝ่เรียน รักการอ่าน เพื่อให้บุตรหลานเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสนับสนุนส่งเสริม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งที่จัดเองหรือจัดโดยภาครัฐ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุตรหลาน

อย่างมีคุณภาพและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาที่พบว่าภูมิหลังของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจริง โดยการศึกษาดังกล่าวนี้เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรพหุระดับของความถี่ความต้องการจำเป็นของนักเรียนและครูที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (วัชรภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ และศิริชัย กาญจนวาสี, 2551)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการงานวิจัยของกระบวนการครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (มินตรา สิงหนาค, 2552) พบว่าครอบครัวนั้นมีความสำคัญและเป็นส่วนสนับสนุนให้นักเรียนหรือบุตรหลานนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น แต่ในขณะที่ Cho & Campbell (2011) ก็ได้ศึกษาเรื่องของอิทธิพลความแตกต่างของกระบวนการครอบครัวสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นของการพัฒนา ซึ่งศึกษากับเด็กนักเรียนในประเทศเกาหลีตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลับพบว่ากระบวนการครอบครัวมีอิทธิพลต่อนักเรียนสูงในระดับชั้นต่ำๆ แต่จะลดลงตามลำดับเมื่ออายุของเด็กเพิ่มขึ้นหรือมีประสบการณ์เรียนเพิ่มขึ้นนั่นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนก็ต้องการการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวอยู่เช่นเดียวกัน แต่จะมากหรือน้อยและตอบสนองให้สอดคล้องกับเด็กเรียนในระดับนี้นั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับครูและโรงเรียนที่จะต้องให้ความสนใจ เพื่อที่จะได้นำมาประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นนั้นๆ ด้วยเช่นเดียวกัน

จากแบบวัดที่ได้มีการพัฒนาไว้นั้นพบว่ายังไม่มี ความจำเพาะเจาะจงสำหรับการวัดการสนับสนุนจากครอบครัวทางวิชาการโดยตรง โดย พนิดา มารุ่งเรือง (2555) ได้พัฒนาเครื่องมือคุณภาพความเป็นพ่อแม่ ตัวชี้มีลักษณะการวัดโดยภาพรวมจากพ่อแม่ของนักเรียน รวมทั้งแบบวัดส่วนใหญ่จะวัดผ่านการรับรู้จากผู้ปกครองของนักเรียนโดยตรง (พนิดา มารุ่งเรือง, 2555; มินตรา สิงหนาค, 2552) และวัดผ่านการรับรู้จากตัวผู้เรียนเอง (Cho & Campbell, 2011; Cheng, Ickes & Verhofstadt, 2012; Karbach et al 2013) ซึ่งแบบวัดที่ได้ก็จะวัดได้เพียงบริบทที่เฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนหรือผู้ปกครองของนักเรียนเท่านั้น สำหรับการวัดพร้อมกันระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนนั้นยังพบน้อยมาก (Yotyodying & Wild, 2014) ซึ่งเท่าที่พบก็จะแยกชุดคำถามกันระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวทางวิชาการสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมทั้งการวิเคราะห์หาความสอดคล้องระหว่างการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ปกครองและนักเรียน และแบบวัดเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และในส่วนการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบในส่วนของความตรงตามเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยงของเครื่องมือแบบวัดซึ่งความสำคัญต่อข้อคำถามในแบบวัดเป็นอย่างดีทำให้ได้มีผู้ศึกษาผลของความไม่เป็นอิสระของข้อสอบที่มีต่อค่าความเที่ยง ค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบค่าความสามารถของผู้สอบ และค่าสารสนเทศของแบบสอบเมื่อมีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน พบว่า เมื่อระดับความไม่เป็นอิสระของข้อสอบเพิ่มสูงขึ้น ค่าความเที่ยงจะเพิ่มสูงขึ้นในทุกเงื่อนไขของการสอบนั่นเอง (สุนทร เทียนงาม, ศิริชัย กาญจนวาสี และดิเรก ศรีสุโข, 2553)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2557

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับการสนทนากลุ่มจำนวน 32 คน โดยแบ่งออกเป็นผู้ปกครอง 12 คนและนักเรียน 20 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็นผู้ปกครองจำนวน 200 คนและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 200 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทยและโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม และกลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ สำหรับการเก็บข้อมูลจริง จำนวน 800 คน แบ่งเป็นผู้ปกครองจำนวน 400 คนและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 400 คน ได้แก่ โรงเรียนเชียงของวิทยาคม โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม และโรงเรียนบางแก้วพิทยาคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้มีการสนทนากลุ่มก่อนจะมีการสร้างเครื่องมือจริง ทำให้ผู้วิจัยได้จำแนกเครื่องมือออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้วิจัยและแนวทางสำหรับการสนทนากลุ่ม เรื่อง พฤติกรรมการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อคำถามสำหรับผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลจริง อันได้แก่ แบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวต่อเดือน เวลาที่ใช้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนต่อวัน เกรดเฉลี่ยของนักเรียนในเทอมที่ผ่านมาและการพักอาศัยของบุตร

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามจาก 8 องค์ประกอบ จำนวนทั้งหมด 37 ข้อ โดยข้อคำถามเป็นแบบวัดมาตรฐาน ค่าของลิเคิร์ท 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ระดับ 2 หมายถึง แทบจะไม่เคยปฏิบัติ และระดับ 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวและการสำรวจพฤติกรรมที่บ่งชี้ที่บ่งบอกถึงการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวด้วยการสนทนากลุ่มและมีการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบในกรอบแนวคิดได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ

2. สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องตาม 8 องค์ประกอบ โดยข้อคำถามเป็นมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านครอบครัวและด้านการศึกษาจำนวน 6 ท่าน ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

4. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ผลการตรวจสอบความเที่ยงของตัวแปรพบว่าแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.929

5. ตรวจสอบความตรงความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ของโมเดลการวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ผลการตรวจสอบโมเดลพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=18.916$, $df=12$, $P=0.091$, $GFI=0.994$, $AGFI=0.981$, $RMSEA=0.939$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประสานงานกับทางกลุ่มงานหลักสูตรและการสอนเพื่อให้ออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับทางโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ผู้วิจัยได้เข้าไปสนทนากลุ่มกับผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว
3. ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ และด้วยตนเอง โดยส่งโดยส่งแบบวัดไปจำนวน 800 ชุด ซึ่งได้กลับมาจำนวน 728 ชุด แบ่งออกเป็นนักเรียนจำนวน 364 ชุดและผู้ปกครองจำนวน 364 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการถอดเทปบทสนทนาที่ได้จากการบันทึก หลังจากนั้นก็วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของพฤติกรรมในแต่ละกลุ่มทั้งจากผู้ปกครองและนักเรียน และตีความหมายโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบวัด การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่า IOC และการวิเคราะห์ความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสรุปพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว หลังจากนั้นได้ทำการสนทนากลุ่มกับตัวอย่างผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวและพฤติกรรมที่ได้มาสรุปรวมแล้วนำไปสำรวจกับผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยองค์ประกอบการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 35 ตัวแปรและมีจำนวนทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 เรียกว่า “การแนะนำ ซินชมและจัดหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนให้แก่บุตร” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 11.312 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 32.32 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 6 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .491 ถึง .758 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่บุตร เช่น เครื่องเขียนให้พร้อมในการใช้งานและความเพียงพอ (.758)

องค์ประกอบที่ 2 เรียกว่า “การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับบุตรและการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครอง” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 2.972 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.49 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 7 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .437 ถึง .763 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การอ่านหนังสือร่วมกับบุตร (.763)

องค์ประกอบที่ 3 เรียกว่า “การกระตุ้นและสนับสนุนให้บุตรปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.828 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.22 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 6 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .473 ถึง .725 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การแนะนำบุตรในการจัดแบ่งเวลาในการเรียน การทำกิจกรรมให้ถูกต้องและเหมาะสม (.725)

องค์ประกอบที่ 4 เรียกว่า “การพูดคุยและให้กำลังใจบุตร” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.607 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.59 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .568 ถึง .744 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การเป็นที่ปรึกษาเรื่องการเรียนรู้ให้แก่บุตร (.744)

องค์ประกอบที่ 5 เรียกว่า “การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตร การให้รางวัล และการค้นคว้าด้วยตนเอง” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.493 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.27 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .471 ถึง .624 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การสอบถามผลการเรียนของบุตรกับคุณครูประจำชั้น (.624)

องค์ประกอบที่ 6 เรียกว่า “การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านและสนับสนุนให้บุตรศึกษาแหล่งการเรียนรู้นอกบ้าน” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.229 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.51 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .410 ถึง .800 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมของบ้านให้เหมาะแก่การเรียนรู้ เช่น มีห้องอ่านหนังสือที่เงียบสงบเป็นสัดส่วน (.800)

องค์ประกอบที่ 7 เรียกว่า “การเรียนพิเศษเพิ่มเติม” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.115 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.19 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .770 และ .772 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การสนับสนุนให้บุตรเรียนพิเศษตามความต้องการ (.772)

องค์ประกอบที่ 8 เรียกว่า “การสนับสนุนค่าใช้จ่าย อุปกรณ์การเรียนและเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนของบุตร” มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (Eigenvalue) เท่ากับ 1.081 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.09 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .416 ถึง .688 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ การเลือกสถานศึกษาให้ตรงกับความสามารถและความสนใจของบุตร (.688)

เมื่อได้องค์ประกอบทั้งหมด 8 องค์ประกอบนี้ผู้วิจัยได้จัดทำแบบวัดและได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังจะแสดงต่อไปในตอนที่ 2

ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว

1. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้านความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านครอบครัวและด้านการศึกษาจำนวน 6 ท่าน และหาค่า IOC ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 2 ท่าน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา 2 ท่าน และ 3) ผู้ปกครองที่มีการสนับสนุนทางวิชาการให้กับบุตร โดยเห็นได้อย่างชัดเจน 2 ท่าน ซึ่งข้อคำถามมีทั้งหมด 43 ข้อ จาก 8 องค์ประกอบ พบว่า ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ยกเว้นในองค์ประกอบที่ 3 ข้อที่ 16 ท่านกระตุ้นให้บุตรทำคะแนนให้สูง ข้อที่ 18 ท่านมีการตรวจสอบการบ้านของบุตร และข้อที่ 19 ท่านเข้าร่วมประชุมผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และองค์ประกอบที่ 5 ในข้อที่ 27 ท่านแนะนำให้บุตรค้นคว้าได้ด้วยตนเอง เช่น การอินเทอร์เน็ต ข้อที่ 29 ท่านให้รางวัลเมื่อบุตรสอบได้คะแนนดี และข้อที่ 30 ท่านใช้เวลาบุตรในการค้นคว้าด้วยตนเอง ที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556; โชติภา ภาษีผล, 2556; วรณี แกมเกต, 2555)

2. ความเที่ยง (Reliability) ผลการตรวจสอบความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) ของแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ผลการตรวจสอบความเที่ยงของตัวแปรพบว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.922 เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การแนะนำ ชื่นชมและจัดหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนให้แก่บุตรและองค์ประกอบที่ 4 การพูดคุยเรื่องการเรียนและให้กำลังใจบุตรเท่ากับ 0.780 องค์ประกอบที่ 2 การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับบุตร และการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครองเท่ากับ 0.799 องค์ประกอบที่ 3 การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้บุตรปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เท่ากับ 0.630 องค์ประกอบที่ 5 การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตรเท่ากับ 0.621 องค์ประกอบที่ 6 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านและสนับสนุนให้บุตรศึกษาแหล่งการเรียนรู้นอกบ้านเท่ากับ 0.747 องค์ประกอบที่ 7 การเรียนพิเศษเพิ่มเติมเท่ากับ 0.793 และองค์ประกอบที่ 8 การสนับสนุนค่าใช้จ่าย อุปกรณ์การเรียนและเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนของบุตรเท่ากับ 0.730 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (SEM) เท่ากับ 4.582, 3.788, 3.758, 3.367, 3.279, 3.431, 3.456, 3.605 และ 3.786 ตามลำดับ แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าความเที่ยงของแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

	Cronbach's Alpha if Item Deleted		Cronbach's Alpha if Item Deleted		Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ 1	0.920	ข้อ 14	0.919	ข้อ 27	0.920
ข้อ 2	0.920	ข้อ 15	0.919	ข้อ 28	0.919
ข้อ 3	0.920	ข้อ 16	0.920	ข้อ 29	0.919
ข้อ 4	0.921	ข้อ 17	0.921	ข้อ 30	0.919
ข้อ 5	0.920	ข้อ 18	0.919	ข้อ 31	0.919
ข้อ 6	0.921	ข้อ 19	0.919	ข้อ 32	0.919
ข้อ 7	0.920	ข้อ 20	0.919	ข้อ 33	0.919
ข้อ 8	0.920	ข้อ 21	0.919	ข้อ 34	0.919
ข้อ 9	0.921	ข้อ 22	0.919	ข้อ 35	0.919
ข้อ 10	0.920	ข้อ 23	0.920	ข้อ 36	0.920
ข้อ 11	0.919	ข้อ 24	0.919	ข้อ 37	0.921
ข้อ 12	0.920	ข้อ 25	0.919		
ข้อ 13	0.920	ข้อ 26	0.919		

ความเที่ยงทั้งฉบับ $\alpha=0.922$ SEM= 4.582

ความเที่ยงในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 (ข้อ1-6) $\alpha=0.780$ SEM= 3.788

องค์ประกอบที่ 2 (ข้อ7-13) $\alpha=0.799$ SEM= 3.367

องค์ประกอบที่ 3 (ข้อ14-17) $\alpha=0.630$ SEM= 3.279

องค์ประกอบที่ 4 (ข้อ18-22) $\alpha=0.780$ SEM= 3.758

องค์ประกอบที่ 5 (ข้อ23-25) $\alpha=0.621$ SEM= 3.431

องค์ประกอบที่ 6 (ข้อ26-29) $\alpha=0.747$ SEM= 3.456

องค์ประกอบที่ 7 (ข้อ30-33) $\alpha=0.793$ SEM= 3.605

องค์ประกอบที่ 8 (ข้อ34-37) $\alpha=0.730$ SEM= 3.786

3. ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดผลการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 18.916 ซึ่งมีความน่าจะเป็น $P = 0.091$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 12 ($df = 12$) นั้นหมายถึง ค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานที่ว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.994 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.981 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.015 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของแต่ละตัวแปรที่สังเกตได้ในโมเดลการวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบทั้งหมดมีค่าเป็น

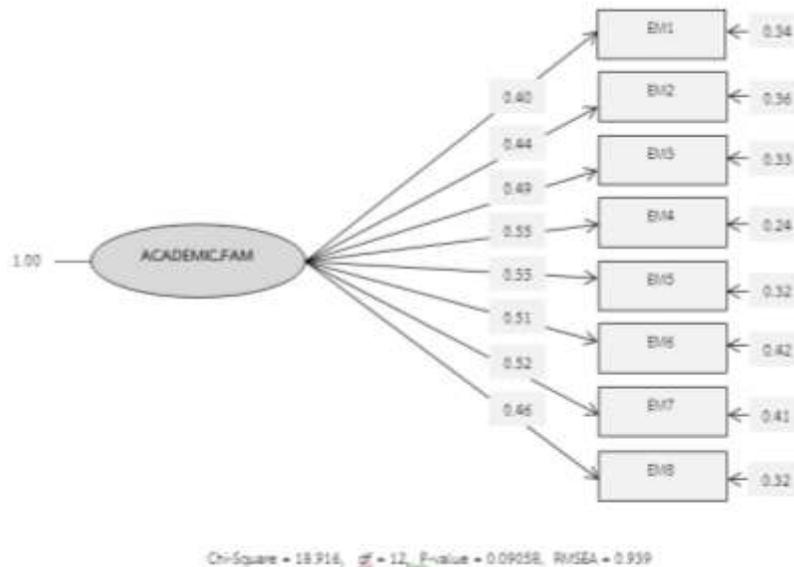
บวก ขนาดตั้งแต่ 0.568 ถึง 0.744 และทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) และตัวแปรดังกล่าวยังมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวประมาณร้อยละ 31.7 ถึงร้อยละ 55.3 ดังแสดงในตารางที่ 2 และภาพที่ 1

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
	b(SE)	β			
EM1	0.396(0.026)	0.563	14.992**	0.317	0.213
EM2	0.440(0.028)	0.589	15.680**	0.347	0.172
EM3	0.488(0.029)	0.649	17.038**	0.421	0.192
EM4	0.549(0.026)	0.744	20.794**	0.553	0.310
EM5	0.552(0.029)	0.696	19.344**	0.484	0.293
EM6	0.513(0.032)	0.622	16.262**	0.387	0.092
EM7	0.521(0.031)	0.629	16.846**	0.396	0.197
EM8	0.459(0.028)	0.631	16.653**	0.398	0.180

Chi-Square = 18.916   df = 12   P = 0.091
 GFI = 0.994   AGFI = 0.981   RMR = 0.015   RMSEA = 0.939

หมายเหตุ ** $p < .01$

แผนภาพที่ 1 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกอภิปรายในขั้นตอนของการพัฒนาเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้ทำการสนทนากลุ่มกับตัวอย่างผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความพร้อมในการดูแลบุตรอย่างสมบูรณ์ โดยมีพ่อแม่ครบ มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีดูแลสนับสนุนทางวิชาการของบุตรเป็นอย่างดี 2) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความพร้อมในการดูแลบุตรได้ไม่สมบูรณ์ อาจจะมีพ่อแม่ครบครอบครัวสมบูรณ์แต่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวยหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีแต่พ่อแม่แยกทางกันหรือมีเพียงญาติเท่านั้นที่ดูแล แต่มีการดูแลสนับสนุนทางวิชาการของบุตรเป็นอย่างดี 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ครอบครัวมีความพร้อมในการดูแลบุตรอย่างสมบูรณ์ โดยมีพ่อแม่ครบ มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ดูแลสนับสนุนทางการวิชาการของบุตรเป็นอย่างดี และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ครอบครัวมีความพร้อมในการดูแลบุตรได้ไม่สมบูรณ์ อาจจะมีพ่อแม่ครบครอบครัวสมบูรณ์แต่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวยหรือ มีฐานะทางเศรษฐกิจ ที่ดีแต่พ่อแม่แยกทางกันหรือมีเพียงญาติเท่านั้นที่ดูแล แต่มีการดูแลสนับสนุนทางวิชาการของบุตรเป็นอย่างดีโดยผู้วิจัยได้กำหนดตัวอย่างตามความเป็นจริงที่ว่า การดูแลบุตรนั้น ผู้ปกครองหรือครอบครัวจะมีการดูแลที่แตกต่างกันแต่จะสมบูรณ์ครบหรือไม่ขึ้นอยู่กับทำให้คำนิยามของแต่ละคนและการรับรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งทั้งตัวผู้ปกครองและนักเรียนย่อมมีความเข้าใจและรับรู้ต่อการให้และการดูแลสนับสนุนทางด้านวิชาการที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้เปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก ตามแนวทางการสนทนากลุ่มของ Morgan (1988 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2548) หลังจากนั้นนำพฤติกรรมจากทั้ง 2 แหล่งมาสรุปพฤติกรรมที่เป็นการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัว

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ตัวชี้วัดสำหรับการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การแนะนำ ชื่นชม และจัดหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนให้แก่บุตร องค์ประกอบที่ 2 การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับบุตรและการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครอง องค์ประกอบที่ 3 การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้บุตรปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 4 การพูดคุยเรื่องการเรียนและให้กำลังใจบุตร องค์ประกอบที่ 5 การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตร องค์ประกอบที่ 6 การจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ที่บ้านและสนับสนุนให้บุตรศึกษาแหล่งการเรียนรู้นอกบ้าน องค์ประกอบที่ 7 การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และ องค์ประกอบที่ 8 การสนับสนุนค่าใช้จ่าย อุปกรณ์การเรียนและเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนของบุตร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดทั้ง 8 ตัว แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีการสนับสนุนทางวิชาการให้กับนักเรียนได้ดีทั้งหมด 8 ด้าน และนักเรียนก็รับรู้ได้ว่าผู้ปกครองสามารถให้การสนับสนุนทางวิชาการได้เช่นเดียวกัน

2. ตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความตรงตามเนื้อหา ความเที่ยง และความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าแบบวัดที่สร้างขึ้นมีคุณภาพจริงโดยจะต้องตรวจสอบคุณภาพมากกว่า 1 การตรวจสอบ

ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาพบว่าจากข้อคำถามทั้งหมด 43 ข้อ ต้องตัดข้อคำถามออกเป็นจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 ข้อที่ 16 ท่านกระตุ้นให้บุตรทำคะแนนให้สูง ข้อที่ 18 ท่านมีการตรวจสอบการบ้านของบุตร และข้อที่ 19 ท่านเข้าร่วมประชุมผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และองค์ประกอบที่ 5 ในข้อที่

27 ท่านแนะนำให้บุตรค้นคว้าได้ด้วยตนเอง เช่น การอินเทอร์เน็ต ข้อที่ 29 ท่านให้รางวัลเมื่อบุตรสอบได้คะแนนดี และข้อที่ 30 ท่านให้เวลาบุตรในการในการค้นคว้าด้วยตนเอง ที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556; โชติกา ภาชีผล, 2556; วรณิ แกมเกตุ, 2555) อันเนื่องมาจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามขึ้นมาเพิ่มจากที่มีอยู่เดิม 35 ข้อในขั้นตอนของการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจผู้วิจัยได้เพิ่มข้อคำถามเข้ามาจำนวน 8 ข้อ ทำให้ข้อคำถามดังกล่าวไม่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบแต่อย่างใด

สำหรับผลการตรวจสอบความเที่ยงนั้นโดยภาพรวมของแบบวัดมีค่าสูงมากหมายความว่าแบบวัดเป็นแบบวัดที่มีความคงเส้นคงวานั่นเอง นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยยังได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้พบว่าโมเดลองค์ประกอบที่ได้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และตัวชี้วัดทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวชี้วัดทุกตัวในโมเดลการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวมีความสำคัญต่อ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่าองค์ประกอบที่ 4 การพูดคุยเรื่องการเรียน และให้กำลังใจบุตรสามารถวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 5 การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตร จะเห็นได้ว่าแบบวัดนี้การสนับสนุนทางวิชาการที่ทั้งผู้ปกครองให้กับบุตรและที่ตัวนักเรียนหรือบุตรเองได้รับจากผู้ปกครองได้ดีมากในด้านดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวไว้ว่าการให้กำลังใจแก่บุตรในการเรียนจะส่งผลต่อเกรดเฉลี่ยของผู้เรียนนั่นเอง (Cheng, Ickes & Verhofstadt, 2012) รวมทั้งในการติดตามความก้าวหน้าด้านการเรียนไม่ว่าจะเป็นเกรดเฉลี่ยหรือการให้กำลังใจบุตรก็ตามเป็นการสนับสนุนจากครอบครัวที่ควรจะต้องปฏิบัติ (Karbach et al, 2013)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แสดงให้เห็นว่าโมเดลการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์กับการนำไปใช้วัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถประเมินหรือวัดผู้ปกครองได้ว่าการให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการให้แก่บุตรมากน้อยเพียงใดและบุตรรับรู้ได้ว่าตัวแปรใดที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนบุตรได้ดีเป็นผลให้เมื่อมีการประชุมผู้ปกครองครูสามารถนำผลการประเมินที่ได้จากตัวแปรดังกล่าวมาแนะนำหรือรายงานต่อผู้ปกครองได้ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาเด็กที่ขาดความพร้อมในการสนับสนุนจากครอบครัวครูสามารถที่จะให้คำแนะนำกับเด็กและช่วยแก้ปัญหาได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสนับสนุนการวิชาการจากครอบครัวไม่ได้มีเพียงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ยังมีระดับอื่นๆอีกซึ่งในแต่ละประเทศมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วยเช่นกัน จึงควรมีการพัฒนาในระดับต่างๆมากขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งนี้มีการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดเพียงความตรงและความเที่ยงเท่านั้น ซึ่งถ้าเป็นไปได้สามารถตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้อีกหลายลักษณะ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *กรอบทิศทางทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *รายงานการวิจัย เรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10-20 ปี*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- โชติกา ภาชีผล. (2556). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินิตา มารุ่งเรือง. (2555). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพความเป็นพ่อแม่: การวิเคราะห์คุณสมบัติทางจิตมิติโดยใช้ เอสอีเอ็มกลุ่มพหุ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มินตรา สิงหนาค. (2552). *อิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Behavioral Sciences)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ์ และศิริชัย กาญจนวาสี. (2551). การวิเคราะห์ตัวแปรพหุระดับของความต้องการจำเป็นของนักเรียนและครูที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารวิธีวิทยาวิจัย*, 21(2), 225-249.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theories)*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร เทียนงาม, ศิริชัย กาญจนวาสี และดิเรก ศรีสุโข. (2553). ผลของความไม่เป็นอิสระของข้อสอบที่มีต่อค่าความเที่ยง ค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ ค่าความสามารถของผู้สอบ และค่าสารสนเทศของแบบสอบเมื่อมีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน. *วารสารวิธีวิทยาวิจัย*, 23(3), 247-271.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Cheng, W., Ickes, W. & Verhofstadt, L. (2012). How is family support related to students' GPA scores: Alongitudinalstudy. *High Educ* 64(1), 339-420.
- Cho, S., & Campbell, J. R. (2011). Differential influences of family processes for scientifically talented individuals' academic achievement along developmental stages. *Roeper Review* 33(1), 33-45.